

Názornost patří neodmyslitelně k vyučování. Nesmí chybět ani při hodinách cizího jazyka. Ve své diplomové práci nazvané **ROLE NÁZORNOSTI VE VÝUCE francouzského jazyka** jsem se snažila obsáhnout teoretická i praktická východiska tohoto didaktického postupu a uvést konkrétní příklady z praxe. Pod pojmem metoda rozumíme nejen soustavný postup, který vede k cíli - v našem případě didaktickému cíli, ale také učebnici, jako pomůcku ke studiu. Metodologie je potom rozbor metod v jejich účelnosti, zásadách, procesech a postupech. Metodologie výuky cizích jazyků je disciplína, která se opírá o lingvistiku, psychologii, pedagogiku a sociologii. Názornost, nebo princip názornosti je založen na smyslovém vnímání učících se. Pedagog předkládá žákům předměty, obrázky a tak podobně, které je možné vnímat zrakem, sluchem, čichem, hmatem, nebo i chutí. Tento princip tedy napomáhá k lepšímu zapamatování např. slovíček, gramatiky, dialogů, či charakteristik dané země. Přitom se vyučovací proces stává zábavným, vyniká aktivitou a účel hodiny je snadněji dosažitelný. Během staletích se používalo mnoho vyučovacích metod. Je přirozené, že největší rozkvět byl až na přelomu 19. a 20. století a hlavně ve 20. století, kdy každá metoda napomáhala řešit aktuální potřeby učících se. Dříve než uvedu ty nejnámější a nejvíce používané, ze kterých až dodnes často Čerpáme hodnotné informace, poukáži na kritéria, dle kterých můžeme na metody nahlížet.